ופנאך • יפר [הדבר] בעיניך: לכפן גדול • שפירש מביאו לפני יוסי סכשויים לעקרה פרהדרין ומס היו מפקיעים לו כל נרכיו: ופרנסום • שולטנות שנותנין עיניהן בנעלי ממון להרגן וליטול ממונן: ורבנן • לית להו הא דכר מיטת דיעקב: לנפוף • היה נזדוע בעיני כל ושוכרתן והכי מסמע מתחת זוזה קבלה מתחת זוזה יסוד להיתון: ופלינא דרבי פדם • הכי מרבע לחות דרב חסדא: פני ידייסו • בזרועותיהן: פני פדייסו • מזה דרך בני אדם כשזונאין מביא הכסא מיד הוא עשק לגביו ולחמו ולגדול ממט בחרטובה לו בפס יהיו [משום כבוד]: שלופוף מגיפנס • על רוב ייסורי ניהנם: מיעוט • לעשק הכא תקרובת לעבודת כוכבים: רשום • לעשק הכא ממון ודורונות ולרעותא ומס למלך: נף יפונון • כל המשמדים לעבודת כוכבים לאחר שנאבדו במיטת לוים שכן ואם שכין מהכרין לומת מתוך נרע וכפייס ילרש, וזו גזירת מלך עליהם לומת: קלס שבקלוס • שבירה קלה שבידה זו היא שעשתה בנה קטן מבנה* [גדול בנה] הגדול בת עליה והולידה ממט בנה הקטן ובאה לקבל דין ולבוד בתשובה: כוודפפ • מכריזין, לילה לדרך (נרכות מב) מתרגמינן זוודין לאורחא, ומכריזין הן לילה לדרך מתים: ס"ג מדקלסרס קלס שבקלוס • ולא מתה לתקפתא היא, ולימא דמותבי הכי למיטא לין, מעבירה לא והא ההיא דלתיא כי, ומתה, ומסקינן מדקלסרס קלה שבקלוס מכלל דמיטת כמי הוא בה ומשום הכי מתה: סרגל דבר • תמציס. הרגל התחלה כמו (פטח פ"ג מי"ג) מרגילין את התלס לעבוד ממציקין [והייט התחלה]: ספיפס • רוח: פני ספיפס דעבודת כוכבים • פתוח לפתח עבודת כוכבים כמו (תהלים כב) פלו עלי פיהם: לנכים

[סנה יג:]

[סה]

[נקמן נת: ונ"ל]

ושצועקות ואומרות בעולם הזה הבא. כל באיה לא ישובון ולא ישיגו אורחות חיים וכי מאחר שלא שבו היכן ישיגו? ה"ק ואם ישובו לא ישיגו אורחות חיים, למימרא דכל הפורש ממינות מיד והא ההיא דאתאי לקמיה דרב חסדא ואמרה ליה קלה שבקלות עשתה בנה הקטן מבנה הגדול ואמר לה רב חסדא טרוף לה בזוודתא ולא מתה מדקאמרה קלה שבקלות עשתה, מכלל דמינות [נמי] הויא בה? התם הוא דלא הדרא בה שפיר ומש"ה לא מתה איבא דאמרי אין מעבירה לא והא ההיא דאתאי קמיה דרב חסדא ואל"ל [ר"ח זוידו לה זוודתא] ומתה? מדקאמרה קלה שבקלות מכלל דמינות נמי הויא בה, ומעבירה לא והתניא אמרו עליו על ר"א בן הורדיא שלא הניח זונה אחת בעולם שלא בא עליה, פעם אחת שמע שיש זונה אחת בכרכי הים והיתה נוטלת כים דינרין בשכרה, נטל כים דינרין והלך ועבר עליה שבעה נהרות, בשעת הרגל דבר הפיחה, אמרה: כשם שהפיחה זו אינה חוזרת למקומה כך אלעזר בן הורדיא אין מקבלין אותו בתשובה הלך וישב בין שני הרים וגבעות אמר: הרים וגבעות בקשו עלי רחמים, אמרו לו: עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו שנאמר "כי ההרים ימושו והגבעות תמוטינה", אמר: שמים וארץ בקשו עלי רחמים, אמרו: עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו שנאמר "כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה" אמר: חמה ולבנה בקשו עלי רחמים אמרו לו עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו שנאמר "וחפרה הלבנה ובושה החמה", אמר: כוכבים ומזלות בקשו עלי רחמים אמרו לו עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו שנאמר "ונמקו כל צבא השמים" אמר: אין הדבר תלוי אלא בי הניח ראשו בין ברכיו ונעשה בבכיה עד שיצתה נשמתו בת קול ואמרה "ר"א בן הורדיא מזומן לחיי העולם הבא" [והא הבא בעבירה הוה ומית] התם נמי כיון דאביק בה טובא כמינות דמיא, "בכה רבי ואמר "יש קונה עולמו בכמה שנים ויש קונה עולמו בשעה אחת" ואמר רבי לא דיין לבעלי תשובה שמקבלין אותן אלא שקורין אותן "רבי". ר' חנינא ור' יונתן הוו קאולי באורחא ממו להנהו תרי שבילי כוכבים וחד פצי אפיתחא דבי זונות אמר ליה חד לחבריה ניזיל חד פצי אפיתחא דעבודת כוכבים ויעקב מיס כפר סכניא שמו • ל"ל דחין זה יעקב מינלה דפרק חין מעמידין (נקמן דף כמ:) דרמח שמו לרבי לכהו דודלי לוהו יעקב לו החמיך ימים כ"כ חלח נרלה דההוח שכח נרפלות לח כן דמח (נקמן מז:) לכל יעקב מינלה דרבי יכול להיות שהוח לוהו דפרק כיסוי הדם (חוין דף סד:)

גבי רבה* : מהו לעשות בית הכסא לכ"ג • נרלה לו מדלוריימח קח בעי דפזיטח דרבי דהה חפילו ריקועים בית קדשי הקדשים הוה ברי מי לח ריטיח דקרח בפרק כל הלמים (נקמן דף מו:) לבל מידי דהר בית דפזיטח דרבי דהה חפי' פרה חימעיטח פרק כל הלמים מקרח "דבית ה'" פרט לפרה שחינה בלח לבית: הרחק מעליה בלח מיטת יהח לחמרי' בפרק כל כתבי (נפח דף קמ:) דכמה לחורלי הו חזיל לבי לחבין זהו להחוכח עמס ולח היה מקום מיטת ממס חלח מקום ויכות ומחקבלים שם חכמי עובדי כוכבים וטומלין וטוחנים בדיניס ומלן דלח הוה חזיל היינו מילחה חלח יהרגוס וכן משמע לחמר*) רב נחמן חלח מייניהו ומסחפינה מיניהו ודלח כפ"ה שפירש בסמוך, שהוח מקום עבודת כוכבים: ופלינא דרבי פדם • ות"ק ומלי פלינה לממ לעולם לחמרו לב חסדא ור' פדם שמן המורה היו חסר לא חסרה תורה חלח כדיבה של בלבד שנא' איש אשר אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה: שולא היה מנשק לאחותיהו אבי ידידיה ופלינא דידיה אדידיה דהא הוא דאמר אפי' שום קריבה בעולם אסור משום לך לך אמרין נזירא סתור לכרמא לא תקרב: לעלוקה שתי בנות הב קלינה של שתי בנות הב קלמר וכי בת ר' פדם לומר דחסמו גדה הוח בבגדו והיח בבגדה שרי והלח סניטו במסבה (סה דף יפ:) לח יהלב הזב עם הזבה מפני הרגל עבירה לבי עלתה לר"י דה"ק בבת והחס דמה שחמו דורשים מלמן קריבה: הבח מרבע לחות והחס הוח בבגדו כו' פלינה דר' פדם דלר' פדם חין למען קריבה בין בדברי תורה בין בדברי קבלה חלח נעלו עריות ממס וחפילו לממבחת לעשות הרחקה ר' לחות חין בן דמח (נקמן מז:) ופלינא דידיה לגמוד ממנה: ופלינא דידיה לתדיסיה • ומה סהיה מיקל לעלמו היינו משום דלמיין עליה כי כשורה כלחמר, שמע הזו אומרין חלמר חינו בתשובה כו' והיה נושא ונותן בדעתו חם חחרון לשמים שיבקשו עלי רחמים הם צריכין שיבקשו חחרים רחמים עליהם שכתוב כך וכך וכן כלם עד חין הדבר תלוי חלח בתשובה מיד חזר בתשובה והניח ראשו בין ברכיו ונעשה בבכיה עד שיצתה נשמתו בת קול ואמרה ר' חלמר בן דורדיח חשולם לחדי חעולם הבח בכה רבי ואמר יש קונה עולמו בשעה חחת כנון זה ולח דיו שנמחלו עונותיו חלח שקרחתו רבי מן השמים • ותח חלמר זה בעבירה זהה דביק וכיון דהדר ביה מית: ופרקי' התם כיון דהוה חדיק בעבירה סבוא כי מינות דמי: ר' חנינא ור' יונתן הוו חולולאורחא מסני למרשת דרכים הדא מצי לנית עבודת כוכבים והדא לבי זונות חמרי ניזיל

לעלעוקה לעלוקה וכו' דסס מכס סות: כ"ב וכן דמוקי ליה בכל נביכות סייט משום דכתיב בתריה שתי בנות ושוכר בתס טוספות כ"ם עוזין ספין דף יפ כד"ה ולמיכל תפסה:

פא א מוס"ש יד סי' קו סעיף ג:

פב ב מיי' פ"ב מהל' עבודת כוכבים הל' ה:

[גוס"ת ד"ה חמר יעקב וכו']

מוהו בגולאי ועיין:

* אחז מהגאוני יש בגולני.

** [גאון יש בגולני.

רבינו חננאל

ואסיק/מפני שאסר לפניו יעקב איש כפר סכניא (נמקון כמו ד' חיטום) אבל אסורין לקרבן אבל לעשות מהן בית הכסא להכין נדול שרוי ממקום מטמא באו ולמקום מטמא חורו כרכיהם מאחנן זונה קבצה ועד אחנן זונה ישובו והורה לו על דבר זה בשביל שנתיישר בעיניו ונהנה ממנו ונתפש על זה ואמר עברתי על מה שכתוב הרחק מעליה דרכך זו המינות והרשות ואל תקרב אל פתח ביתה זו זונה וכמה צריך להתרחק מפתחה וזונה ד' אמות: ר' פדת היה אמר לא אסרה תורה אלא נילוי עריות בלבד שנא' איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה: שולא היה מנשק לאחותיהו אבי ידידיה ופלינא דידיה אדידיה דהא הוא דאמר אפי' שום קריבה בעולם אסור משום לך לך אמרין נזירא סתור לכרמא לא תקרב: לעלוקה שתי בנות הב קלינה של שתי בנות זו המינות הרשות ממינות אבל עובדי כוכבים לא ישובון כל באי במינות לא ישובון ואם ישובו לא ישינו אורחות חיים: למימרא דכל הפורש ממינות מיד ואסיק, הני מילי ממינות אבל עובדי עבירה כגון הניא דאתאי קמיה דרב חסדא ואמרה ליה בנה קטן גדול כלמר בא עליה בנה הגדול ונתעברה ממנו וילדה בנה קטן וכיזבא בה עובדי עבירה אם ישובו שיזיו: למימרא דהדחור מן העבירות יהיה והרי אלעזר בן דורדיא שלא הניח זונה בעולם כו' בשעת הדחל דבר שמע הזו אומרין אלעזר אינו מתקבל בתשובה כו' והיה נושא ונותן בדעתו אם אחתון לשמים שיבקשו עלי רחמים הם צריכין שיבקשו אחרים רחמים עליהם שכתוב כך וכך וכן כלם עד אין הדבר תלוי אלא בתשובה מיד חזר בתשובה והניח ראשו בין ברכיו ונעשה בבכיה עד שיצתה נשמתו בת קול ואמרה ר' אלעזר בן דורדיא אשוטן לחיי חשולם הבא בכה רבי ואמר יש קונה עולמו בשעה אחת כגון זה ולא דיו שנמחלו עונותיו אלא שקראתו רבי מן השמים • ותא אלעזר זה בעבירה זהה דביק וכיון דהדר ביה מית: ופרקי' התם כיון דהוה אדיק בעבירה סבוא כי מינות דמי: ר' חנינא ור' יונתן הוו אוזלי לאורחא מסני למרשת דרכים הדא מצי לנית עבודת כוכבים והדא לבי זונות אמרי ניזיל

[גוס"ת ד"ה חמר מ: ע' מינות ב) ע' נזות ג) ע' נזות]

[סנה יג:]

[סה]

[נקמן נת: ונ"ל]

מכלי ג

יבמות מד

סה מה

סה נו

סה כד

סה נד

*

אותן "רבי". ר' חנינא ור' יונתן הוו קאולי באורחא ממו להנהו תרי שבילי כוכבים וחד פצי אפיתחא דבי זונות אמר ליה חד לחבריה ניזיל חד פצי אפיתחא דעבודת כוכבים

*) [סה כנסת קסו. ליתא מר כר יוסף]. **) [ע' תוס' מוגין ז. ד"ה חמר].

מיזיל